

Joanna Pociask-Karteczka

Na drugi brzeg

2018(1996)

Widzę was

Na drugi brzeg
(credo)

Stoję nad rzeką wspomnień
szeroką jak Nil
zwierciadło Luksoru
widzę wasze twarze
i ręce
które chwyciłam w ostatniej chwili

a potem
sama podawałam dłoń
aby prowadzić ku mojemu słońcu

stoję nad rzeką wspomnień
i patrzę na drugi brzeg

dopłynę
na drugi brzeg

Dla Pani Profesor*

Dlaczego

dopiero teraz oglądam się nareszcie w tył
otwieram drzwi do pokoju
z jeszcze nie zwiędłymi chryzantemami koloru miodu
tak lubiłaś...

nie ma kurzu na półce z drobiazgami
i słuchawka telefonu jeszcze ciepła od rozmów
pajęczyny zawróciły i uciekły w popłochu
nie lubią powietrza pełnego obecności ż y w e j

siadam przy Twoim biurku
przed mapą – Twoim światem dnia nie tylko
powszedniego
dzisiaj tak wiele mówisz – choć bez słów
dlaczego dopiero teraz tak dobrze Cię słyszę

dlaczego tak późno widzimy prawdy ważne
mówione życiem

wybacz że nie znajduję Cię wśród nieobecnych
jesteś t u t a j
gdzie podobno gorzej niż T a m

to nie takie proste odejść i zostawić
opuścić
nie być

* Prof. Irena Dynowska-Balcer (1929-1995)

Do A.D.*

Ściany zimne i popielate
rozkładały kościste ramiona
wołając ciszę niemego powietrza

śnieżny płat ciągle rósł

kosówka
leniwa sarna
pozostała dawno na dole

śnieżny płat ciągle rósł

tylko wodospad
szemrał mądrością stuletniego starca
zamierając powoli w zlodzeniu

śnieżny płat ciągle rósł

lecz myśli nie biegły przed Tobą
na odległość większą niż jeden krok

ten krok...

*dr Antoni Dobija (1947-1991)

Hani*

Nasze głosy
wsiąknęły w mahoń starodawnych mebli
Haniu
a serca
zaplątane w gwar ulic
jak w brzęk natrętnego komara
ocierają się o siebie
by przez chwilę
usłyszeć
rytm orkiestr na karuzeli
z ledwo słyszalnym
zawodzeniem arlekina

*moja siostra Anna Kochan

* * *

gdy na tęsknotę nie ma już sił
i brakuje łez żalu
a słowa
bawią się w niemy teatr cieni
gdy świat zaspanym wzrokiem
odslania poranne przebudzenie
i znikasz
w leniwie odchodzącej nocy

ja
wracam
do obecności twojej

i obecnością twoją
maluję każdy dzień
obecnością twoją oddycham
na wietrze granatowym przed burzą

w obecności twojej
patrzę na słońce
i szukając oddechu nieba
mrużę oczy suche jak pustynia

moje oczy
na skrzydłach twoich myśli
posyłam w podróż za widnokrąg twojej tylko planety
w poszukiwaniu czasu
na wypełnienie legendy życia
przez kilka kolejnych lat

Znów muszę czekać na wiatr (do W.Ch.)*

Jeśli przynosi cię w swych dłoniach wiatr
unosi cię czas w żaglach białego okrętu
i znikasz za falą długą i płaską
i nie oglądasz się za siebie

gdy w maju pojawiaasz się w kroplach deszczu
szemrającym na blaszanym parapecie
zamieniasz się szybko w parę wodną
i obłokiem przezroczystym odpływasz
w hamaku zawieszonym na promieniach słońca

wreszcie na łąkę brzęczącą pszczołami
spacerem nakazany wchodzisz
są dzieci łapiące motyle
tataraki rozmowne szelestem
zioła pachnące zdrowiem

nagle
zabłąkana ważka znad stawu
jak spóźniony tramwaj wodny
zabrała cię bez biletu

* Prof. Wojciech Chelmiński (1952-2011)

Do B.*

Nie ma cię w moich troskach
zbyt szybko mijają
był mogła zabrać choć jedną łzę
do niekryształowego kielicha
i zanieść ci na pokaz

ale szczęścia zbieram w kolekcję złotego pyłku
i chowam do dzbanków konwalii
z nich układam rozety
i inne wzory naszego spotkania

gdy przychodzisz
konwalie wynoszę do sypialni
i siadamy
by zdążyć opowiedzieć
rzeczy niezaplanowane

*Barbara Kurowska

Do M.K.*

W zapachu białej piwonii
gdzie świeżość to kropla źródlanej wody
a biel to szczyty gór na horyzoncie
gdzie nie ma terkotu dnia a spokój nocy jest biały
i świty witają rosą
a zmierzchy całują ciepłem

w zapachy białej piwonii
zamknąć życie i śmierć

*Ks. Marek Kościelniak

* * *

Gasną moje słońca
poranne i południowe
kiedy za górą zamgloną
słyszę twój płacz

dłonie kurczę w garść aż do bólu
przecież mam miłość

za mało dla mnie
za mało dla ptaków
za mało dla drzew
za mało dla posrebrzanej cukiernicy

nadchodzi ciemność
zamiast nocy przyjaciółki
czekam na dzień
patrzę na horyzont na górę zamgloną
i słucham nieba bez koloru

zmierz tylko mój
przecież tak blisko

Dla Profesora*

Wiatr z Kościeliskie
wieje w twoich słowach
wciska się w zakamarki mojej duszy
i hula beztrosko
jak po kątach drewnianej chaty

szkłem kolorowym malowany
rysunek twojej twarzy
przemawia do ptaków
dziś słońcem
jutro granatowym niebem

nie uciekaj jak halny
przecież dopiero cię odgadłam
jak treść zaklęcia
skalnego rycerza

*Bogusław Grzybek

Do E.K.*

Długich jak łądyga lnu spojrzeń
nie oszczędzaj światu

I osnuj pajęczyną myśli upragnionych
losy motyla
o barwach wczesnej jesieni

I nie bój się powiekami ciepła
zamknąć swój świat
w zaczarowanej szklanej kuli

*Elżbieta Karteczka

Uwolnić motyla

To nie oddalenie
zamknęło mi ścieżki do twojego ciała

nie ma już twoich dłoni
miękkich jak poduszki porannej mgły
przytulonej do brzozowego lasu

nie ma już twoich oczu
łagodnych jak sierpniowe słońce
zanurzone w powiekach granatowych chmur

Zapach twojej skóry
wniknął na wieki w moje westchnienia

To nie czas
odsunął ode mnie na odległość planet
twojej duszy znalezienia

To
Ja
Zamieniałam cię
w
Pomnik
z Marmuru

I jesteś w niebie
I żeglujesz wśród gwiazd
I słuchasz moich modlitw

żarliwych zapatrzeniem
wyciszeniem
ukojeniem
I zamieniasz moje dni
w lot wielobarwnego motyla
ku słońcu

***

Szukają po omacku drogi ku ziemi
płatki śniegu rozwiane na wietrze
jak nasze słowa

W konary nagich drzew
skurczonych z zimna i szarych od wiatru
wnika białe powietrze
jak myśli nieśmiałe i czyste

nie bój się

to tylko
sen królowny Śnieżki
zamienionej w pszczołę pachnącą miodem

zawilce

To są zawilce
zapytałeś
i księżyc zakołysał się w uśmiechu

jak ciepły wosk
spłynęła gliniana maska
choć została cementowa twarz
i sześciany słów

chęć zaproszyć ciemnością
księżyc tańczący jak okręt
przecież
nic się nie zmieniło

stałeś się tylko poetą

nie jesteś

Nie jesteś
pierwszą radością wiosennego wiatru
budzącego do życia skulone pąki leszczyny

Nie jesteś
kołatającym rytmem dziewczęcego serca
bijącego jak puls u wirującej jaskółki
oczekującej na pierwszą kroplę deszczu

Nie jesteś przytuleniem łagodnym gdy nadchodzi noc
i znużone gwiazdy schodzą na ziemię
by zatańczyć walca nad głowami kochanków

Nie jesteś
słowem kojącym jak wilgotna mgła
dla stepowej trawy zmęczonej słońcem

Nie jesteś...

Gdy chcę cię odnaleźć
krzyczę głośno do kwiatów
i żądam
by pokochały światło księżyca również

By cię odnaleźć
moim oczom nakazuję nie wiedzieć twego ciała
pozlacanej tarczy rycerza
ulepionej z wapiennych skorupiek

By cię odnaleźć
odwracam się od ciebie
i oczy
szeroko otwarte
kieruję ku drzewom
i szemrania liści nasłuchują
jak słów nigdy niewypowiedzianych

Jeśli alabastrowa czara
wypełni się zdarzeniami aż po brzegi
pozwól że to ja odejdę pierwsza
by nikt nie pozostał smutny

* * *

czy wiesz
że niebo naszej przyjaźni
to dzień powszedni

narodziłaś się

szukam ciągle twojego spojrzenia
tak drogie są mi iskiarki twoich oczu
chwilowo niebieskich
pragnę twojej miłości już teraz
tak wcześnie żądam od ciebie tego co daję tobie
wybacz mi
kocham cię

I can not believe

*I can not believe
You are mine
Mine of my blood
My heart is beating for you so fast
I can not believe you are mine*

*When I see you
I find you are like somebody from another land
Even a land on the other planet
I can not believe you are mine*

*I pray to your picture with your smile
At least
I come back to you and
I do not know
I am not sure
If I find you the same
Mine of my blood
The same eyes t
The same smile
The same drops of crying
Crying of happiness
I dream about being together*

Tryptyk

Ty

odchodzisz
z nadejściem słońca
w mundurze bieli i granatu
z notesem opasłym na dzisiaj i na jutro
jak tłuste ciało hipopotama

Ono

z koszem słów
uzbieranych przez dwa i pół roku
w otoczeniu pytań
przychodzisz do mnie
i wysypujesz je jak klocki na podłogę
i razem układamy domy przyszłości
zapożyczone z historii nie do uwierzenia
które są jeszcze twoim światem

ja

wieczór
to układanie puzzle
składającego się z trzech tylko części

zbieram was oboje
do dłoni gładkiej od ludwika
dłoni z palcami bez długich paznokci

układam n a s ostrożnie przy stole

i czekam na symfonię widelców
przerywaną pauzami spojrzeń

a potem wyciągam ręce
i wspólnym kręgiem wirujemy
wokół naszego ogniska

* * *

Szukam powierzchni swojego ciała
nie objętej przez ciebie
po omacku trafiam w bramę twoich rąk
i jak w klepsydrze
przesypują ciało
do twoich ust
nie zostawiam nic
i nie ma już mnie
jesteś ty

* * *

Wstajesz rano
jak dobrze cię spytać
co zjesz na śniadanie
czy masz czysty ręcznik
jakie plany
w lustrze
przytyłam
trzeba trochę zeszczupleć
kończy się pasta do zębów
co dziś trzeba kupić

a potem
wychodzimy
ty w jedną
ja w drugą stronę
i już tęsknię za tobą

* * *

Twoje oczy
jak dwa słoneczniki
ciepłem słońca malują powietrze
między chwilami ciszy i niepokoju

twoich słów szeroko otwarte ramiona
psalmami radości obejmują czas widzenia siebie
i nas

i tylko słońca
i psalmów radości
nie zostaw w ikonach
bo to cudowne
umieć po latach
spotkać się z samym sobą

A jeśli... (I)

a jeśli łyż radości
gromadzisz w kryształowej misie
i nawlekasz je jak perły na promienie słońca
wpadające przez pajęczynę świtu do źrenic twoich oczu
nie gotowych jeszcze na spotkanie nowego dnia

i jeśli szukasz wiatru
chwytną rękę powietrze szybkie jak myśl
a w niepogodę mgłę przytulasz do ciała
jak rozkosz świeżego prześcieradła białego jak
obojętność

to znaczy
że ktoś odpłynął łodzią konieczności
na odległy brzeg wielkiego jeziora

i Jest Obecny
Towarzyszeniem

i czeka
na pomyślny wiatr
jak na głębokie westchnienie

i jeśli patrzysz w niebo myśląc o ludziach
i patrzysz na ludzi widząc Boga

to znaczy

to znaczy że kochasz

* * *

Chcę być deszczem który obmywa ci twarz
i wygładza zmarszczki niepokoju
chcę być twoim cichym snem
jak wiatr szeleszczący w jesiennych liściach melodią
senną
melodią pachnącą indyjskim kadzidłem

chcę być twoim przebudzeniem
jak marcowe słońce
z uporem nawołujące do życia chłodną od śniegu
wczesnowiosenną glebę

chcę być twoim odpoczynkiem
jak leżący przez wieki gładz skalny
wyciszony grawitacją

chcę być niebem
w które patrzysz mrużąc oczy
i tracisz wzrok na chwilę
by widzieć to
c o i s t n i e j e

chcę być...

nim wielka rzeka
zabierze mnie
do ziemi nieupragnionej

Ze świata

Profesorowi Alfredowi Jahnowi

Norwegia. W dolinie

Świat lodu, słońca i skał
malowany wiatrem
spadającym ze strumieniem popielatej wody
i pchającym rączy zaprzęg reniferów
pędzących na żaglach zabłąkanych myśli

Biel otula tu wierzchołki gór
jak ciało sennego kochanka
i oddechem głębokim i chłodnym
głaszcze zbocze doliny

Ptak nie śmie zagwizdać
i rozłożyć skrzydeł
w białoszarym powietrzu nocy

Lecz gdy promienie słońca
utoną w dnie doliny
otwiera się świat stromymi gigantami ścian
lizanych potokami wód połyskujących na skałach niczym
plastry srebra
rozlane na tłustym ciele nosorożca

I nikt tu nie odgadnie
gdzie kończy się ziemia
a gdzie niebo bierze swój początek
bo tu
niebo schodzi na ziemię
a ziemia wspina się ku niebu

U Brata Alberta zimą

Śnieżny puch
jak nieprzebrane korce mojąszowej manny
cichym dobrem pokrył Twój świat Bracie Albercie

Za bramą Twoje pustelni
tak wiele ścieżek zasypanych dziś śniegiem

Jak dobrze przyjść z całym życiem
do Ciebie

Jak dobrze móc nie wybierać
i być unoszonym w białym obłoku
jak we mgle ślubnego trenu

Ty myśli smutne zaklinasz w lodowe sople
przyłgnięte do gontu kościółka

Myśli cierpiące
wrysowujesz w czarne konary
bezlistnego klonu

A myśli radosne
zamieniasz w podskoki zaprzyjaźnionej wiewiórki

Jak lato tu być

Jak dobrze oprzeć się plecami

o drewnianą ścianę Twojego domu
i przez gałęzie zziębniętej jarzębiny
saniami oczu po górach żeglować
Jak dobrze tu być

Ty nie mówisz żegnaj Bracie Albercie
Ty głaszczesz dłonią szorstką
i wciskasz do rąk okruch chleba
zebrany ze stołu wędrowców
szukających dobra

W Lisbetdalen (Spitsbergen)

Kiedy niebo
nad głową spada
aż pod moje stopy
jestem powietrzem
kiedy jestem potokiem który szumi
nie ma niepokoju
kiedy mój dom jest w chmurach
jak w niebie
nie ma miejsca na zło

Złoty grad

Złoty grad spada na ziemię
lekki jak promienie zimowego nieba
ślizga się po mgłach dolinnych
całując zaspane świerki
i karpackie opasłe zbocza
zanurza w błękitnym niebie

Złoty grad
lekki jak promienie zimowego słońca
zahacza o granie Tatr Wysokich diademu
i dzwoneczkami sań baśniowych dźwięczy
i układa melodię
na spotkanie księżycy

* * *

Sosny wyciągają dłonie pulchne i ciepłe
do przytulenia na ziemi nowej
w domu bez dachu i za inną rzeką
ptaki nawołują od świtu do ciszy błagalnej
by skończył się bieg jak we śnie – w miejscu i pod wiatr

ktoś ciągle próbuje zbudować mi do
nie wie
że nie ma domu
bez ciebie

Arno

Arno

bladoniebieska toni
widoczna ze wzgórza cytadeli
jak aorta zamierająca spokojem
przecięta Starego Miasta koniecznością

zamknij powieki purpurowych dachów
i obejmij czeluścią chłodu
mój sen z otwartymi oczami
przeciskający się wąskimi uliczkami Florencji
w pogoni za nocą
w ucieczce przed słońcem
w którym wszystko jest jasne
i proste

zgromadź wzgórza
zielonkawozłote
u stóp surowej kampanelli
pociętej historią jak mieczem

otul sobą
wspomnienie
i zatop na dnie

Arno

bladoniebieska toni

w Cichawce (1)

okna naszego domu
są dłońmi wyczekującymi na słońce
dach rozgrzana pustynia posyła znaki za horyzont
i rozkazuje chmurom pogłaskać deszczem ziemię

bawię się w nim z pajakami w chowanego
na muszki nie muszę zakładać sideł
a z maleńkim kurzem jesteśmy za pan brat
i uśmiechamy się do siebie z przyzwoleniem

przed zachodem słońca
drzewa z lasu i znad rzeki
przychodzą do mnie na kawę
i rozmawiamy ze sobą szumem i ciszą
ja rozumiem ich szum
one słuchają ciszy
w nocy zabiera je ciemność
i tęsknię za nimi

w Cichawce (2)

w Cichawce
ognisko gaśnie tylko na chwilę
by zaczerpnąć powietrza na kolejny płomień

w Cichawce
noce składają się z krzyku puchaczy
i psich konwersacji
na temat nieba i sztucznych satelit
a dzień
woła noc głosami much
tłustych trzmieli i polnych świerszczy
a nawet komarów w południowej porze

bo w Cichawce
noc i dzień
są w sobie zakochane
i nigdy nie wiadomo
czy słońce wypatruje księżyc
czy księżyc oczekuje na słońce

w Cichawce
strumyk uwielbia ciszę
i szumi tylko lokalnie
jeśli zdenerwowany natknie się na rusz skalny

w Cichawce
drzewa śpiewają w duecie z wiatrem

przekrzykując się nawzajem

w Cichawce

trawa pachnie życiem

i uwielbia flirtować z kroplami pękatej rozy

w Cichawce

powietrze nie może żyć bez nadmiaru tlenu

zmieszane z zapachem suchej koniczyny upaja

jak mocny bimber

pędzony w komórce przy stodole

w Cichawce...

* * *

zaprzatają mi głowę
rzeczy ważne i nieważne
rano
w dzień
wieczorem i nocą
gdy jem
i gdy się modłę
i gdy idę ulicą amerykańskich ludzi szczęśliwych
i drzew amerykańskich szczęśliwych
i samochodów amerykańskich szczęśliwych

na smutek nie ma tu miejsca
choć tak pusto

to nie tak
jak w moim dalekim kraju

kraju ulic tysiącletnich
po których smutek i radość
spacerują
trzymając się za ręce

Chicago 1987

* * *

co będzie
jeśli pamięć nie przyjmie nic nowego
a żyć trzeba będzie
daleko

jest tylko ostry obraz tego co było
teraźniejszość to mgła

nie ma mnie
jeśli nie jestem
tam

Chicago 1987

* * *

aż tutaj trzeba było przyjechać
aby przekonać się że jesteś taka Dobra

Ty Piękna
Ty Złota
Ty w koronie
Ty z Dzieciątkiem

Twój pokój jest wszędzie taki sam
tylko my
tacy inni w innych światach
chcemy zmienić Cię na swój gust

Chicago 1987

* * *

ten ból
nieruchomy
jak drzewo ze stali
tkwi
i nic nie widzę przed sobą
nawet zieleń to huk pociągów i samolotów
nie słyszę Ciebie
nie słyszę siebie

z Alp

rozszały się myśli
jak skrzydła białych aniołów
nad kaskadami alpejskich łąk

myśli otulone obłokami
myśli ślizgające się na strumieniach słońca

rozszały się myśli człowieka
na granicy nieba i turni

a człowiek sam pozostał
w dolinie ciemnej i wąskiej
otoczony drzewami
ze słów dozwolonych

*Though we travel the world over
To find the beautiful
We must carry it with us,
Or we find it not*

R.W. Emerson

* * *

człowiek pewien lubił góry
nieważne czemu
sam zresztą nie wiedział do końca

wracał ciągle do gór
były mu potrzebne

zapraǳał kiedyś
zmierzyć swój podziw

wymyślił nawet jednostki

pisał równania

za każdym razem otrzymywał inną liczbę
choć wracał ciągle
w te same góry

* * *

chcę wrócić do naszych snów z otwartymi oczyma
i nigdy się nie przebudzić
poszukać wiatru i stać twarzą na wprost
i płonąć jesienią w ogniu złota i purpury doliny Popradu

rozzucać śnieżne gwiazdy zimą
na równinach platynowych wyżyn pod Krakowem

i oddychać rosą wtuloną w igły kosówki
jak kochanka w ramionach tęsknoty

chcę wrócić do naszych snów z otwartymi oczyma
i nigdy się nie przebudzić

Czy to Ty...

* * *

wdaje nam się
że Cię poznajemy
na nowo wciąż odkrywamy
drażymy Cię od wewnątrz
jak gruby pień afrykańskiego drzewa
zapominamy
że jesteś w nas

* * *

droga Twa na Golgotę
ciągnie się w nieskończoność
m y w pochodzie za Tobą
m y obojętni widzowie
m y okrutni żołnierze
m y z udawanym cierpieniem
m y z cząstką Twojej boskości
ukrytą głęboko w zanadrzu
wyciąganą tylko na pokaz

* * *

byłam cała w Tobie Panie
gdy klęczałeś w Ogrodzie

ukryłeś mnie pod Twoją stopą
i było mi dobrze
w Twoim Przeznaczeniu

gdy poczułam burzę Twego strachu człowieczego
trochę zrozumiałam

i burza śpiewać zaczęła

modlitwa

o poranku witam Cię pieśnią
z tylu strof ile chwil
ile spraw
ile westchnień

z nieba piedestału
znoszę Cię na ziemię ostrożnie i cicho
by ktoś nie zauważył
że znajduję Cię tam
gdzie nikt Ciebie nie widzi

a jeśli (2)

a jeśli nie będę miał sił cieszyć się tym co posiadam
i w kącie mojego namiotu zbudowanego z samotności
chłodnej
uzbieram wiele słów takich jak wdzięczność przyjaźń ...
i wyrzucę je na stos rzeczy niepotrzebnych

i gdy dłonie przylgną jak powój
do betonowego słupa zapatrzenia
obcego

spraw Panie
bym
umiał prosić
i abym nigdy nie omijał dróg trudnych i długich
i bym nigdy nie chciał chodzić ścieżkami prostymi

spraw
bym pragnąc śpiewać o Tobie
głośno jak tylko potrafię
nie pragnął sławy śpiewaka
bym nigdy nie zgubił klucza do mojej szkatułki
w której przechowuję jak dukaty złote
dobre słowa i gesty
i jeszcze jedna prośba
ostatnia

o zmroku daj mi schronienie
pod skrzydłem Twojego Anioła
bym dłonie mógł uwolnić z życia
z szeroko otwartymi oczyma

Fiat

było Ci tak dobrze Mario Dziewczyno
na świętej ziemi Twojej modlitwy

nie szukałaś słów wzniosłych i patetycznych
by złowić choć cząstkę nieskończoności

niczego nie pragnęłaś
prócz dnia i nocy
zamkniętych w dłoniach bożej miłości

aż spłynął
anioł woli i pragnienia
by zawinąć Cię
w całun życia przy Bogu

o Bożym Narodzeniu

kiedyś
było o smaku pomarańczy zjadanej raz do roku
i wypieszczonej palcami po skórcie chłodnej i wcale nie
zmęczonej
podróżą w torbie chrzestnego ojca
którego płaszcz pachniał dalekim światem Trzech Króli

na Narodzenie

tysiącem gwiazd srebrnołśniących
nakryty świat
uroczyście biały

nie ma chaty
zapiecka
kota

wybrał złób
by tak trudno było Go pojąć

modlitwa

spraw Panie
byśmy umieli żyć nie dla siebie
lecz dla innych
byśmy umieli radować się z tego co posiadamy
byśmy potrafili właściwie wykorzystać to czym nas
obdarzyłeś

nie miej nam za złe
że świat kochamy zbyt mocno
przecież wszystko od Ciebie pochodzi

i spraw jeszcze Panie
byśmy przejrżeli
i widzieli Ciebie poprzez to
co nam dajesz

* * *

nie mękę
ale jeden krok Twojej drogi
umieć rozpamiętywać Panie

nie to żeś Bogiem
ale człowiekiem był
umieć pojąć Panie
pozwól

więcej pragnąć nie potrafię

Weronika

tego dnia upał zamierał w gęstym powietrzu celu i
konieczności
ten gęsty upał nie mógł oderwać się
od ziemi karmionej krwią i potem
spadającymi w dół
jak krople dziejów nieba
i człowieka

gdy usłyszeli słowa władcy
mówiącego językiem sługi
gdy patrzyli na koronę
wrastającą w czoło płomieniami prawd
nieodzianych w tysiącletnie pajęczyny czasu

wówczas Ty
chustą
T w o j e g o żalu
i T w o i c h łez
dotknęłaś
Oblicza Prawdy
Wymiaru Kosmosu
Odległości Galaktyk
Tajemnicy Czasu
Granic Poznania
których mądrzy badacze zwojów
nigdy nie ogarną
naczyniem pojęć
rozumu
i wiary także

* * *

Panie
który szedłeś na sąd
będąc już dawno skazany
zmiłuj się

Panie
który milczeniem
powiedziałeś o sobie więcej
niż pieśni nad pieśniami
zmiłuj się

Chryste
który pokorą ujarzmiłeś cierpienie
zmiłuj się

Królu
cierniem koronowany
i berłem trzciniowym przyozdobiony
zmiłuj się

Boże
który szedłeś do nieba
pod ciężarem krzyża
zmiłuj się

Synu
bezgranicznie posłuszny woli Ojca
zmiłuj się

nad grobem

cisza niepokoju zawisła nad wzgórzami
nie ma już żołnierzy kobiet
pozostawili na piasku ślady lęklwych stóp

tylko kamień nasłuchuje
jak wiatr gada ze ścianami
pustego grobu

by mnie obudzić

drażni mnie Twoja Niewiadomość
jak drażni śmierć

nie chcę
by pojedynek z Tobą
stał się upodobaniem

chcę jeszcze żyć
dla swojej śmierci
a dla twego zwycięstwa
i dla Twego wyciągnięcia dłoni
by mnie obudzić
by mnie obudzić
by mnie obudzić

Amen

WIDZĘ WAS	3
Na drugi brzeg	5
Dla Pani Profesor	6
Do A.D.	7
Hani	8
gdy na tęsknotę	9
Znów muszę czekać na wiatr	11
Do B.	12
gasną moje słońca	13
Do M.K.	14
Dla Profesora	14
Do E.K.	15
Uwolnić motyla	16
szukają po omacku drogi ku ziemi	18
Zawilce	19
Nie jesteś	20
czy wiesz	23
Narodziłaś się	23
I can not believe	24
Tryptyk	25
szukam powierzchni swojego ciała	27
wstajesz rano	28
twoje oczy	29
A jeśli... (1)	30
chcę być deszczem który obmywa ci twarz	33
ZE ŚWIATA	34
Norwegia: w dolinie	35
U Brata Alberta zimą	36

W Lisbetdalen 38
Złoty grad 39
sosny wyciągają dłonie pulchne i ciepłe 39
Arno 40
W Cichawce (1) 41
W Cichawce (2) 42
co będzie 44
zaprzętają mi głowę 45
ten ból 46
Z Alp 46
człowiek pewien 47
chcę wrócić do naszych snów... 48

CZY TO TY 49
wydajemy się 50
droga Twa na Golgotę 50
byłam cała w Tobie 51
Modlitwa 51
A jeśli (2) 52
aż tutaj 54
Fiat 55
O Bożym Narodzeniu 55
Na narodzenie 56
Modlitwa 56
nie mękę 57
Weronika 58
panie 60
Nad grobem 61
By mnie obudzić 62